

**FÖRVALTNINGSRÄTTEN
I LULEÅ**

H 3

DOM
2026-02-26
Meddelad i Luleå

Mål nr
253-26

KLAGANDE

1. [REDACTED]
2. [REDACTED]
3. [REDACTED]
Ombud: [REDACTED]
4. [REDACTED]
Ombud: [REDACTED]

MOTPART

Länsstyrelsen i Kronobergs län

ÖVERKLAGAT BESLUT

Länsstyrelsen i Kronobergs läns beslut 2026-01-15, diariernr 22-2026,
se bilaga 1

SAKEN

Licensjakt efter lodjur

FÖRVALTNINGSRÄTTENS AVGÖRANDE

Förvaltningsrätten avslår yrkandena från [REDACTED]
[REDACTED] om att förvaltningsrätten ska inhämta
förhandsavgörande från EU-domstolen.

Förvaltningsrätten avslår överklagandena i övrigt.

Avgörandet är elektroniskt undertecknat

BAKGRUND OCH PARTERNAS INSTÄLLNING

Länsstyrelsen i Kronobergs län (länsstyrelsen) beslutade om licensjakt efter högst 8 lodjur, varav högst 3 honor i reproduktiv ålder, i länet. I beslutet anges att jakten får bedrivas fr.o.m. den 1 mars 2026 t.o.m. den 31 mars 2026 om inte länsstyrelsen avlyser jakten innan dess. Skäl, jaktområden, villkor och övriga detaljer framgår av bilaga 1.

██ yrkar att förvaltningsrätten ska upphäva beslutet om licensjakt efter lodjur. Vidare yrkas att rätten inhämtar förhandsavgörande från EU-domstolen dels i fråga om det är förenligt med stöd av artikel 16.1 och bilaga 4 till rådets direktiv (92/43/EEG) om bevarande av livsmiljöer samt vilda djur och växter (art- och habitatdirektivet) att bedriva jakt på lodjur enbart i syfte att minska lodjursstammens storlek, dels angående tolkningen av ”behöriga nationella myndigheterna” i samma direktiv. I vart fall yrkas att förvaltningsrätten upphäver villkoret att licensjakten inte får bedrivas senare än en timme efter att länsstyrelsen har avlyst jakten och i stället förordnar att licensjakten ska upphöra omedelbart då länsstyrelsen avlyser jakten.

████████ yrkar att beslutet om licensjakt ska ogiltigförklaras.

██ yrkar att beslutet om licensjakt på lodjur ska upphävas samt att förvaltningsrätten ska inhämta förhandsavgörande från EU-domstolen.

████████████████████ yrkar att förvaltningsrätten ska upphäva beslutet.

Länsstyrelsen ändrar inte beslutet.

Både i länsstyrelsens beslut och ██ talan åberopas rapporten *Inventering av lodjur 2025* av Rovdata, SLU och Viltskadecenter (hädanefter

”inventeringsrapporten”). Länsstyrelsen åberopar också bl.a. rapporten *Beskattningsmodell för lodjur, Prognoser för den svenska lodjurspopulationen 2027 vid olika beskattningsnivåer under 2026* av SLU och Viltskadecenter (beskattningsrapporten). [REDACTED] åberopar bl.a. bedömningen från Länsstyrelsen i Norrbottens län att inte besluta om licensjakt på lodjur 2026, rapporten *En attitydundersökning om stora rovdjur och rovdjursförvaltning* från SLU/Umeå universitet 2021 (attitydundersökningen), Viltskadecenters statistik från 2024 om skador av stora rovdjur och stora fåglar på tamdjur, hundar och gröda, Viltskadecenters rapport *Stängsling mot rovdjur* från 2014 och 2021, samt rapporten *Rödlistade arter i Sverige 2020* från SLU och Artdatabanken. Nordulv åberopar EU-kommissionens tillkännagivande *Vägledning om strikt skydd för djurarter av gemenskapsintresse enligt habitatdirektivet*, Bryssel 2021. [REDACTED] åberopar bl.a. rapporten *Lynx gene flow i Fennoscandia* från SLU och Viltskadecenter 2024, och hänvisar även till attitydundersökningen. Också Jaktkritikerna åberopar attitydundersökningen.

Vad som i övrigt har framförts i målet kommer att framgå nedan.

SKÄLEN FÖR AVGÖRANDET

Rättslig reglering m.m.

Viltet är fredat och får jagas endast om detta följer av jaktlagen (1987:259) eller av föreskrifter eller beslut som har meddelats med stöd av lagen (3 § första stycket jaktlagen). Jakten ska bedrivas så att viltet inte utsätts för onödigt lidande och så att människor och egendom inte utsätts för fara (27 § jaktlagen).

Av 2 § förordningen (2009:1263) om förvaltning av björn, varg, järv, lo och kungsörn (hädanefter ”förvaltningsförordningen”) framgår följande. För förvaltningen av stora rovdjur ska det finnas rovdjursförvaltningsområden enligt följande.

1. Norra rovdjursförvaltningsområdet omfattar Västernorrlands, Jämtlands, Västerbottens och Norrbottens län.
2. Mellersta rovdjursförvaltningsområdet omfattar Stockholms, Uppsala, Västra Götalands, Värmlands, Örebro, Västmanlands, Dalarnas och Gävleborgs län.
3. Södra rovdjursförvaltningsområdet omfattar Södermanlands, Östergötlands, Jönköpings, Kronobergs, Kalmar, Gotlands, Blekinge, Skåne och Hallands län.

Efter förslag från samverkansråden ska Naturvårdsverket fastställa miniminivåer för förekomsten av björn, varg, järv och lo i vart och ett av rovdjursförvaltningsområdena och förekomsten av björn, järv och lo i vart och ett av länen inom områdena. Naturvårdsverket ska fastställa miniminivåerna inom ramen för de nationella målen för respektive art och med beaktande av arternas naturliga utbredningsområden (5 § förvaltningsförordningen).

Förutsättningen för att licensjakt efter bl.a. lo ska kunna tillåtas är att det inte finns någon annan lämplig lösning och att jakten inte försvårar upprätthållandet av en gynnsam bevarandestatus (GYBS) hos artens bestånd i dess naturliga utbredningsområde. Jakten måste dessutom vara lämplig med hänsyn till stammarnas storlek och sammansättning samt ske selektivt och under strängt kontrollerade förhållanden, se 23 c § jaktförordningen (1987:905).

Om det finns förutsättningar enligt 23 c § jaktförordningen och något annat inte följer av 24 a § samma förordning, får Naturvårdsverket besluta om licensjakt efter bl.a. lo. Ett sådant beslut får utformas och förenas med villkor som är ändamålsenliga med hänsyn till de olägenheter som förekomsten av täta rovdjurspopulationer orsakar (23 d § jaktförordningen). Naturvårdsverket får överlämna till länsstyrelserna i ett sådant rovdjursförvaltningsområde som avses i 2 § förvaltningsförordningen att besluta om licensjakt efter bl.a. lo med stöd av

23 d § jaktförordningen, under förutsättning att antalet individer av arten i rovdjursförvaltningsområdet överstiger de fastställda miniminivåerna enligt 5 § förvaltningsförordningen (24 a § andra stycket jaktförordningen).

Nämnda bestämmelser i jaktförordningen är del av Sveriges införlivande av art- och habitatdirektivet. Enligt dess artikel 12.1 ska medlemsstaterna vidta nödvändiga åtgärder för införande av ett strikt skyddssystem i det naturliga utbredningsområdet för de djurarter som finns förtecknade i bilaga 4 a, med förbud mot att bl.a. avsiktligt fånga eller döda exemplar av dessa arter i naturen, oavsett hur detta görs. Lodjuret (*Lynx lynx*) omfattas av det strikta skyddet i nämnda bilaga. I artikel 16.1 anges undantagen från detta skydd vari punkt e) svarar mot kraven på licensjakt i 23 c § jaktförordningen. Den begränsade mängden för undantaget ska, enligt punkt 16.1 e, fastställas av de behöriga nationella myndigheterna.

EU-domstolen har uttalat att undantagsbestämmelserna ska tolkas restriktivt och att beslutande myndighet har bevisbördan för att det finns nödvändiga förutsättningar för varje undantag. Medlemsstaterna ska säkerställa att varje åtgärd som påverkar skyddade arter endast tillåts genom beslut som är noggrant och tillräckligt motiverade och som hänvisar till de skäl, villkor och krav som anges i artikel 16.1 i direktivet (C-342/05 *Kommissionen mot Finland*, punkt 25). Vidare följer av proportionalitetsprincipen att undantag från artskydd ska stå i proportion till de behov som motiverar undantaget (C-76/08, *Kommissionen mot Malta* punkt 57 och 64).

I avgörandet C-674/17 *Tapiola*, som gällde stamvårdande jakt på varg, en art som vid tidpunkten hade strikt skydd, uttalar EU-domstolen att artikel 16.1 i princip kan utgöra grund för att bevilja ett undantag som bland annat tillåter dödande av individer inom de arter som nämns bilaga 4 a, förutsatt att vissa däri föreskrivna specifika villkor är uppfyllda (punkt 32). Härvid krävs att de

mål som eftersträvas med jakten är klart och tydligt underbyggda, att myndigheten kan styrka att undantagen är ägnade att uppnå målen, att det i tillräcklig mån fastställts att målen inte kan uppnås genom en annan lämplig lösning, att det säkerställs att jakten inte försvårar upprätthållandet av GYBS för artens naturliga utbredningsområde med bedömning på både riks- och regionnivå samt att jakten sker under strängt kontrollerade förhållanden, selektivt och i begränsad omfattning avseende ett fastställt antal individer (punkt 80). Bekämpandet av tjuvjakt kan åberopas som en metod som bidrar till att bibehålla eller återställa GYBS hos den berörda arten, och således som ett mål som omfattas av artikel 16.1 e i art- och habitatdirektivet (punkt 43). Det följer av försiktighetsprincipen i artikel 191.2 fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget) att om en bedömning av de mest tillförlitliga och tillgängliga vetenskapliga uppgifterna fortfarande ger utrymme för en viss osäkerhet om huruvida ett sådant undantag försvårar upprätthållandet eller återställandet av GYBS hos en utrotningshotad art, får medlemsstaten inte bevilja eller tillämpa undantaget (punkt 66).

Åtgärder som vidtas i enlighet med direktivet ska ta hänsyn till ekonomiska, sociala och kulturella behov och till regionala och lokala särdrag (artikel 2.3 art- och habitatdirektivet). Detta utgör dock inte ett självständigt undantag från skyddssystemet och kan inte åberopas för att undgå skyldigheten att säkerställa att insamling av exemplar av en art i naturen är förenligt med bibehållandet av en GYBS för denna art (C-629/23 *Eesti Suurkisjad*, punkt 70).

Processuella frågor

██████████ ifrågasätter att länsstyrelsen, utifrån begreppet ”de behöriga nationella myndigheterna” i artikel 16.1 e) art- och habitatdirektivet, har behörighet att besluta om licensjakt och framför bl.a. att utan sådan behörighet är beslutet en nullitet. ██████████ har begärt att förhandsavgörande ska inhämtas också avseende beslutets innehåll.

[REDACTED] begär att förvaltningsrätten, ifall den överväger att fastställa beslutet, ska inhämta förhandsavgörande i frågan om det är förenligt med art- och habitatdirektivets rekvisit ”begränsad omfattning” att tillåta årligt återkommande beståndsbegränsande jakt av en strikt skyddad art, lodjur, när den nationella tilldelningen uppgår till 11 procent av medlemsstatens totala population och jakten inte är riktad mot identifierade skadeindivider.

Förvaltningsrättens bedömning

Länsstyrelsen har fattat beslutet efter delegation från Naturvårdsverket, beslut NV-03752-24, som i sin tur fattats med stöd av 24 a § jaktförordningen. Att en länsstyrelse då är behörig myndighet att besluta om jakt kan uttolkas ur en stor mängd praxis, bl.a. Högsta förvaltningsdomstolens avgörande HFD 2016 ref. 89. En länsstyrelse är en statlig myndighet som samtidigt kan antas ha bättre förutsättningar än Naturvårdsverket att ta hänsyn till förhållandena i det enskilda länet och samråda med lokala aktörer. På denna punkt saknas skäl att ingripa mot beslutet eller att inhämta förhandsavgörande från EU-domstolen.

I övrigt bedömer förvaltningsrätten att rättsläget enligt EU-rätten, som summeras ovan i de allmänna förutsättningarna och nedan avseende de specifika förutsättningarna för licensjakt, är tillräckligt tydligt och att inhämtande av förhandsavgörande även i denna del är obehövligt. Yrkandena om detta ska därför avslås.

Stammens storlek och sammansättning, GYBS och försiktighetsprincipen

[REDACTED] framför bl.a. följande. Hela Sverige utom Gotland är det naturliga utbredningsområdet för lodjuret. Norrbottens län har inte beviljat någon licensjakt på lodjur för 2026, med motiveringen att lodjursstammen inte återhämtat sig tillräckligt. Senast licensjakt efter lodjur skedde i Norrbottens län var 2018. Att stammen återhämtar sig så långsamt inger betänkligheter över

populationens framtida bevarandestatus. Det kan mot denna bakgrund ifrågasättas om lodjuret verkligen har GYBS i hela utbredningsområdet. Länsstyrelsen har bevisbördan för att licensjakten jämte övriga riskfaktorer inte kommer att försvåra upprätthållandet av GYBS. Ett jaktuttag kan få oanade negativa konsekvenser. Att besluta om licensjakt förefaller vara ett uppenbart risktagande och inte förenligt med försiktighetsprincipen i EUF-fördraget. Vidare har beskattningsmodellen utgivits i oktober 2025 medan inventeringarna genomförs under tiden oktober 2024–mars 2025. Detta betyder att underlaget inte innehåller helt aktuella uppgifter. Enligt beskattningsrapporten är det en tidsfördröjning på två år mellan jaktbeslutets dataunderlag och möjligheten att mäta effekten av genomförd jakt. Detta innebär en uppenbar osäkerhet, och jakt borde inte beslutas på ett så bristfälligt underlag. Dessutom ska försiktighetsprincipen alltid beaktas. Den illegala jakten, som antas uppgå till cirka 10 procent av populationen, har överhuvudtaget inte beaktats. Till detta kommer annan oberäknelig mortalitet såsom trafikdödade djur, sjukdomar och andra skador som kan påverka lodjurspopulationen.

██████████ framför bl.a. följande. EU är fört bakom ljuset av Sverige. Då antalet lodjur inte fick understiga det som fanns vid ingående av avtalet, redovisade Sverige endast det antal som inventerats i Mellansverige. Övriga cirka 1 000 lodjur redovisades aldrig till EU. Lodjuren är liksom vargarna isolerade från genetiskt utbyte och riskerar att drabbas av inavelsproblem över tid. Det är viktigt att bibehålla ett högre antal lodjur för att motverka att detta sker.

████████████████████ framför bl.a. följande. Lodjuret är rödlistat som sårbart eftersom arten löper stor risk att dö ut i vilt tillstånd i ett medellångt tidsperspektiv. Avseende GYBS ska ingå en bedömning av artens långsiktiga livskraft. Enligt ny genetisk forskning från år 2024 är den skandinaviska och den finska lodjurspopulationen genetiskt åtskilda, och utbytet är högst någon enstaka individ per generation. Forskarna konstaterar att detta genflöde är tillräckligt för att

undvika fullständig genetisk isolering, men inte för att snabbt eller robust stärka den genetiska variationen i den skandinaviska populationen. Det svenska referensvärdet för lodjur har fastställts utan en redovisad särskild analys av populationens effektiva storlek. Det krävs en försiktighetsbaserad bedömning som även beaktar genetiska marginaler, kumulativa effekter av jakt och annan dödlighet samt osäkerheter i populationens långsiktiga utveckling. Andra orsaker till dödlighet, dvs. illegal jakt, skyddsjakt, trafikskador och liknade faktorer, måste beaktas vid bedömningen av om licensjakten kan utföras utan att försvåra upprätthållande av GYBS. Då beslut om licensjakt i Norrbottens län inte fattats sedan år 2018, är det inte visat att lodjuret har GYBS i hela sitt utbredningsområde. Eftersom det finns risk att lodjurspopulationen i Sverige inte uppnår GYBS, anser Naturskyddsföreningen att försiktighetsprincipen måste väga extra tungt i detta fall.

██████████ framför bl.a. följande. Enbart populationsstorlek är inte tillräckligt för att bedöma GYBS enligt EU-rätten. Beslutet redovisar inte hur licensjakten påverkar lodjurens genetiska variation, reproduktion och populationsstruktur. Enligt försiktighetsprincipen ska åtgärder som riskerar att försämra en arts bevarandestatus inte genomföras utan tydlig evidens. Lodjurens reproduktionstakt är relativt låg. I snitt får en hona två ungar per kull. De flesta honor får bara ungar vartannat år. Honor börjar vanligtvis reproducera sig först vid 2–3 års ålder. Ungefär hälften av alla födda ungar överlever inte till nästa vinter. De vanligaste dödsorsakerna är naturlig svält och konkurrens om föda, sjukdomar och svag kondition, predation av andra rovdjur, att modern dör t.ex. genom jakt, samt mänsklig påverkan av trafik, jakt eller störningar. Det kan noteras att i Länsstyrelsen i Norrbottens län bedömer lodjursstammen i länet ännu inte har återhämtat sig efter tidigare jakt. Jakt kan leda till färre reproducerande honor, fler unga individer och minskad genetisk stabilitet. Lodjur vandrar inte heller på samma sätt som vargen gör, varför det inte går att räkna med genetiskt tillskott från Finland. Med en så liten population finns en klar risk för inavelsdepression.

Förvaltningsrättens bedömning

Som framgår av 24 a § jaktförordningen måste antalet individer av arten i rovdjursförvaltningsområdet överstiga de fastställda miniminivåerna enligt 5 § förvaltningsförordningen. Vidare har EU-domstolen uttalat att det som huvudregel är nödvändigt att bedöma vilken inverkan ett undantag får på ett lokalt bestånd för att kunna bedöma dess inverkan på bevarandestatusen för hela det aktuella beståndet (*Tapiola* punkt 59). Detta medför dock enligt förvaltningsrättens mening inte att frånvaro av beslutad licensjakt i ett visst län kan tas till intäkt för att GYBS är hotad på nationell nivå.

Kronobergs län ingår i det södra rovdjursförvaltningsområdet. Det överklagade beslutet är ett av tre beslut som avser licensjakt på lodjur 2026 i detta förvaltningsområde. Sammanlagt har 32 lodjur tilldelats genom besluten för södra rovdjursförvaltningsområdet, och 153 i hela landet.

Naturvårdsverket har i beslut NV-02105-23, som gäller t.o.m. den 29 april 2029 så länge inte annat beslutas, angett miniminivån för lodjur i södra rovdjursförvaltningsområdet till 191 individer, varav 33 i Kronobergs län. För hela Sverige anges miniminivån till 870 lodjursindivider.

Av inventeringsrapporten framgår att vid den senaste säsongen, 2024/25, kvalitetssäkrades 234 familjegrupper i Sverige. En familjegrupp är detsamma som en föryngring, och motsvarar cirka sex individer, med mindre variationer av omräkningsfaktorn mellan olika delar av landet. I hela Sverige uppskattades antalet lodjur till mellan 1 152 och 1 581, ett spann där mittpunkten är 1 367 individer. Den svenska lodjursstammen kommer uppenbart att ligga högt över den nationella miniminivån även efter årets licensjakt om den genomförs.

Enligt beskattningsrapporten uppskattas lodjursstammen för den pågående säsongen 2025/26 till 330 individer i det södra rovdjursförvaltningsområdet,

och en beskattning på 50 lodjur antas motsvara den potentiella tillväxttakten, vilken – oaktat vad [REDACTED] framfört – tar hänsyn till all dödlighet utom legal jakt. En licensjakt på 32 lodjur i södra rovdjursförvaltningsområdet kan därmed inte antas medföra någon minskning av antalet lodjur i detta förvaltningsområde. Det kommer att ligga högt över den av Naturvårdsverket fastställda miniminivån. Det finns en tillräcklig marginal för den osäkerhet i beskattningsrapporten som uppenbart föreligger och som särskilt påtalas av Rovdjursföreningen.

Också på länsnivå framstår miniminivån som ohotad. I inventeringsrapporten anges att Kronobergs län under senaste säsongen hade 10,5 föryngringar av lodjur, varav 3,5 avser 7 föryngringar som delas med något annat län och därför räknas som en halv föryngring vardera i länet.

Förvaltningsrätten finner att länsstyrelsens beslut är lämpligt med hänsyn till stammarnas storlek och sammansättning samt inte försvårar upprätthållande av GYBS avseende vare sig det lokala eller nationella beståndet. Det har enligt förvaltningsrättens mening inte framkommit tillräckliga belägg för att den svenska lodjursstammen för närvarande är hotad av inavel. Lodjur är inte en utrotningshotad art i Sverige och länsstyrelsen har inte trätt över försiktighetsprincipen. Att Norrbottens län inte ingår i årets licensjakt, leder inte till annan bedömning. Det saknas skäl för ingripande mot beslutet på de rubricerade grunderna.

Licensjaktens syfte

[REDACTED] framför bl.a. följande. Det saknas stöd för beslut om återkommande jakt i populationsbegränsade syfte på en strikt skyddad art i de uttömmande undantagen i artikel 16 art- och habitatdirektivet. Varken av direktivet eller jaktförordningen framgår att undantag kan ges för jakt på en

sådan art för att verkställa politiska beslut. Någon redovisning av att licensjakt har en positiv effekt på lodjurspopulationen kan inte utläsas av beslutet.

██████████ framför bl.a. följande. Argumentet att jaktens syfte är att förhindra skada ifrågasätts eftersom endast skadorna är få och bl.a. avser jakthundar. Lodjur attackerar inte jakthundar helt oprovocerade. De försvarar sig mot jagande hundar. Det är inte lodjuren som är problemet utan de jagande hundarna när jakthundar skadas. Det är hunden som söker upp lodjuret och aldrig tvärtom. Har man inte en hund som är ren på den art som ska jagas kanske man inte ska släppa den utan skyddsväst vid jakt.

████████████████████ framför bl.a. följande. Det är inte visat att en omfattande jakt av en strikt skyddad art, lodjur, motverkar socioekonomiska konsekvenser på ett sådan sätt att det motiverar jakten. Eftersom licensjakten riskerar att försvåra upprätthållandet av GYBS för lodjuren i Sverige får hänsyn till ekonomiska, sociala och kulturella behov inte beaktas, jfr vargdomen *Eesti Suurkijsjad*. Länsstyrelsen, som har beviljat licensjakt efter åtta lodjur, uppger att fem angrepp har inträffat under 2025 och att ett ovanligt stort antal får har skadats vid en av länets viktigaste färgårdar. Beviljad skyddsjakt lyckades inte. Nu har fåren tagits inomhus för vintern. Enligt Rovbase har det skett en begränsad och lokal ökning från åtta angrepp under 2024 till 18 angrepp under 2025. Enligt länsstyrelsens egen hemsida har ökningen skett inom ett problemrevir. Detta bör hanteras genom skyddsjakt i anslutning till de drabbade gårdarna, förutsatt att problemindividen finns kvar i området.

██████████ framför bl.a. följande. Av EU-domstolens praxis framgår att ett undantag med stöd av artikel 16.1 e art- och habitatdirektivet måste ha ett ändamål som framgår av beslutet. Detta ändamål måste ha stöd i direktivet. Länsstyrelsen har inte påvisat något behov av jakt på lodjur. Lodjur äter företrädesvis rådjur. Det finns inte samma byteskonkurrens med jägare som kan uppstå när det gäller varg, vilken företrädesvis livnär sig på älg. Det finns inget

stöd för att tala om en bristande acceptans för lodjur. Lodjur är tvärtom populära. Skadorna på tamdjur i flera fall är så låga att de inte finns.

Förvaltningsrättens bedömning

Varken art- och habitatdirektivet eller svensk lag anger något särskilt syfte som ska vara uppfyllt för att licensjakt ska kunna beslutas. För bedömning om syftet kan nås med annan lämplig lösning, och om undantaget är proportionerligt, måste det ändå finnas ett syfte med licensjakten. Högsta förvaltningsdomstolen har ansett att det ligger inom en överprövande domstols kompetens att pröva om det syfte som beslutsmyndigheten har angett är acceptabelt i sig (HFD 2016 ref. 89). I *Tapiola* understryks att ett tydligt angivet mål måste åberopas till stöd för beviljande av undantag. Det får bara göras i konkreta enskilda fall, för att uppfylla klart definierade krav och motsvara specifika situationer (punkt 41).

Det övergripande och långsiktiga målet för svensk rovdjurspolitik inbegriper att tamdjurshållning inte påtagligt ska försvåras och att socioekonomisk hänsyn ska tas (prop. 2012/13:191 s. 1 och 29). Dock behöver det för licensjakt inte föreligga någon förestående allvarlig skada eller uppfyllas något annat av rekvisiten för skyddsjakt i 23 a § jaktförordningen. Ej heller behöver det finnas några särskilda problemindivider i länet.

I länsstyrelsens beslut utvecklas licensjaktens syfte. Länsstyrelsen framhåller syftet att skapa förutsättningar för en hållbar och förutsägbar lodjursförvaltning som förbättrar möjligheten för samexistens och samtidigt bevarar lodjursstammens GYBS. I beslutet betonas att förtroendet för förvaltningen är en nyckelfaktor för lodjurets GYBS och att skador på tamdjur kan leda till motsättningar med ortsbefolkningen.

Förvaltningsrätten anser att angivna syften kan godtas, jfr Kamrarrätten i Sundsvalls dom den 31 januari 2022, mål nr 545-21. Syftet att stärka förtroendet för rovdjursförvaltningen och acceptansen för vilda lodjur i länet, vilket är ägnat att minska den sociala acceptansen för illegal jakt, ligger enligt förvaltningsrättens mening i linje med art- och habitatdirektivet, jfr *Tapiola* punkt 43. Vidare nämner beslutet syftet att förebygga påverkan på löshundsjakt i länet. Förvaltningsrätten anser att detta ingår i sådana ekonomiska, sociala och kulturella behov och regionala/lokala särdrag som ska tas hänsyn till enligt artikel 2.3 art- och habitatdirektivet (jfr även *Tapiola* punkt 25), och som i detta fall inte ska åsidosättas med stöd av vargdomen *Eesti Suurkisjad* från EU-domstolen eftersom förvaltningsrätten har bedömt att den svenska lodjursstammens bevarandestatus inte är hotad.

Förvaltningsrätten bedömer att licensjakts syften är tillräckligt tydliga och relevanta samt inte motsägs av att, enligt den åberopade attitydundersökningen, en majoritet har en positiv bild av lodjur. Sammantaget saknas det skäl för ingripande mot beslutet på denna grund.

Selektivitet och strängt kontrollerade förhållanden samt villkor

██████████ framför bl.a. följande. Länsstyrelsens villkor innebär att jakten kan komma att fortsätta en timme efter att det totala antalet lodjur, som beslutet omfattar, har skjutits. Dessvärre sker ofta överskjutning för att tiden mellan att jakten ska avbrytas och avlysningen är för lång. En timme är en avsevärt lång tid och risken är uppenbar att överskjutning sker av en strikt skyddad art. Det torde inte heller vara förenligt med kravet på att jakten ska ske under strängt kontrollerade förhållanden. Länsstyrelsen i Västra Götalands län har däremot inte funnit skäl att ange en timmes ”karens” efter att licensjakten avlysts. Av detta kan slutsatsen dras att det inte är nödvändigt med en så lång tid som en timme innan jakten upphör definitivt.

████████ framför bl.a. följande. Jakten kommer att bedrivas mitt under lodjurets parningssäsong vilket bryter mot art- och habitatdirektivet. Dessutom får jägar-
na träna hundarna inför jakten redan den 1 februari, så störningen gäller från
februari till den 31 mars vilket är hela parningstiden. Snödjupet är mycket högt
med inslag av skare som inte bär ett djur som flyr i panik. Detta riskerar allvar-
lig skada både på det jagade lodjuret och de jagande hundarna.

████████████████ framför bl.a. följande. Lodjurens parningstid inleds i
början av mars och sammanfaller således med jakttiden. Hundanvändning är
tillåten och två hundar får samtidigt ställa eller förfölja ett och samma lodjur.
Länsstyrelsen tillåter också spårning och ringning med motordrivna fordon,
trots att detta enligt huvudregeln är förbjudet. Sammantaget innebär detta en
intensiv jaktform med hög grad av störning av lodjurens naturliga beteenden
under en biologiskt känslig period. Det riskerar att störa lodjurens rörelsemöns-
ter och sociala interaktioner, skapa instabilitet i parbildning och medföra stress
som kan minska sannolikheten för lyckad parning. Utebliven eller störd repro-
duktion under ett enskilt år kan få konsekvenser för populationens utveckling
över längre tid.

████████ framför bl.a. följande. Jakten bedrivs under lodjurens parnings-
tid, vilket i sig bryter mot artikel 12 art- och habitatdirektivet. Den frågan be-
rörs inte ens i beslutet. Jakt försämrar populationens långsiktiga livskraft. Hon-
kvoter är inget bra sätt att komma till rätta med problemet eftersom det är svårt
att se könet på ett lodjur vid jakt.

Förvaltningsrättens bedömning

Villkoret om högst två hundar som får förfölja ett och samma lodjur är tillåtet
enligt 4 kap. 6 § Naturvårdsverkets föreskrifter (NFS 2022:4) om förvaltning
av stora rovdjur. Villkoret om jakttid följer vad som anges i 5 kap. 4 § samma
föreskrifter. Enligt sistnämnda bestämmelse är jakttiderna för licensjakt på lo i

norra rovdjursförvaltningsområde hela perioden från den 1 mars till den 15 april, och i övriga delar av landet hela perioden från den 1 mars till den 31 mars. Det har enligt förvaltningsrättens mening inte framkommit att dessa villkor överträder EU-rätten.

Som [REDACTED] framfört, är huvudregeln enligt 31 § jaktlagen att jakt inte får ske från motordrivna fortskaffningsmedel. Det följer dock av 21 § jaktförordningen att dispens får beslutas bl.a. om detta behövs för att licensjakt på lo ska kunna genomföras. Det krävs enligt paragrafen också att det inte finns någon annan lämplig lösning och att upprätthållandet av GYBS hos artens bestånd i dess naturliga utbredningsområde inte försvåras. Undantag beslutas av den myndighet som beslutar om jakten i det enskilda fallet. Länsstyrelsen har i detta fall tillåtit motorfordon för ringning och sökning efter lodjursspår, men inte för att skjuta, förfölja eller genskjuta djuret från fordonet. Förvaltningsrätten bedömer, särskilt mot bakgrund av lodjurets snabbhet, att sökning med motordrivet fordon behövs för att genomföra licensjakten och att det inte finns någon annan lämplig lösning. Förvaltningsrätten har enligt ovan bedömt att lodjurets GYBS inte är hotad, och villkoret om motordrivet fordon ändrar inte denna bedömning. Villkoret bedöms inte strida mot gällande rätt.

Förvaltningsrätten anser vidare att det av [REDACTED] ifrågasatta villkoret, att jakten inte får bedrivas senare än en timme efter att länsstyrelsen avlyst jakten, måste ses ihop med villkoret att anmälan till länsstyrelsen om fällt eller påskjutet lodjur ska ske snarast och senast 30 minuter efter att lodjuret fällts eller påskjutits. Enligt beslutet sker avlysning inom enskilt jaktområde redan om honkvoten för området uppnåtts, och ett påskjutet lodjur som inte kan anträffas ska antas vara ett reproduktivt hondjur. Det framgår också att den som jagar lodjur är skyldig att minst en gång i timmen avlyssna länsstyrelsens telefonsvarare för information om återstående tilldelning. Enligt förvaltningsrättens mening har länsstyrelsen vidtagit tillräckliga åtgärder för att motverka

överskjutning till följd av eftersläpande information, en risk som inte helt kan elimineras.

Licensjakten i länet får pågå under en månad, avser högst 8 individer varav högst 3 får vara honor i reproduktiv ålder, och är inte ägnad att minska antalet lodjur till lägsta tillåtna nivå. Annat har inte framkommit än att kravet på strängt kontrollerade förhållanden är uppfyllt. Kravet på selektivitet är också uppfyllt (jfr HFD 2023 not. 39, punkt 30). Skäl saknas för ingripande mot beslutet på någon av dessa grunder.

Annan lämplig lösning

██████████ framför bl.a. följande. Det går att genom förebyggande åtgärder hindra eller i vart fall minimera riskerna för lodjursangrepp på tamdjursbesättningar. En sådan förebyggande åtgärd är att sätta upp rovdjursavvisande stängsel. I en rapport från SLU/Viltskadecenter 2021 från 2021 framkom att ett stängsel bestående av färnät kompletterat med två eltrådar inte passerades av något lodjur.

██████████ framför bl.a. följande. Alla förebyggande lösningar måste uttömmas framför att döda en strikt skyddad art. Det kan t.ex. vara rovdjursavvisande stängsel, att ta in tamdjur på kvällen och anpassa mänsklig verksamhet till förekomst av rovdjur. Att ett lodjur rent fysiskt kan ta sig över ett hinder innebär inte att rovdjursavvisande stängsel saknar effekt eller inte är ett relevant alternativ. Bedömningen måste ta sikte på hur lodjur normalt betar sig gentemot stängsel samt hur dessa är utformade, placerade och underhållna.

Förvaltningsrättens bedömning

Förvaltningsrätten noterar att länsstyrelsen har beskrivit att andra åtgärder vidtas i länet för att förebygga eller mildra skador orsakade av lodjur. I beslutet

nämns ersättningar vid skador, bidrag till förebyggande insatser, skyddsjakt, samråd och information som bidrar till att minska konflikter mellan människa och lodjur. Vidare nämns att ljud- och ljusskrämmor är svår att utvärdera och endast lämpliga för mindre fällor och under en begränsad tid, samt att stängsel har endast begränsad effekt som skydd mot lodjursangrepp.

Det som [REDACTED] har anfört om de rovdjursavvisande stängslens effektivitet, och härvid åberopat en rapport från Viltskadecenter, förtjänar att tas på allvar. En bättre dokumentation i beslutet av hur länsstyrelsen främjat rovdjursavvisande stängsel i länet skulle ha varit önskvärd.

Det framgår dock av den åberopade rapporten att försöken gjordes i djurparker, inte i lodjurens långt större naturliga utbredningsområde vari de kommer i kontakt med både inhägnade och frigående tamdjur. Härvid måste också beaktas att lodjur, liksom andra kattdjur, har en särskilt utpräglad förmåga att klättra och hoppa. Vidare ska bedömningen av om det finns annan lämplig lösning utgå från de faktiska omständigheterna vid tiden för beslutet, oaktat om det eventuellt varit lämpligt att agera på ett annat sätt i ett tidigare skede, jfr Kamrarrätten i Stockholms dom den 14 februari 2014, mål nr 3854–3856-13.

Förvaltningsrätten bedömer att syftet med licensjakten inte kan uppnås med enbart de andra åtgärder som också vidtas i länet. Också på denna grund saknas det skäl för ingripande mot beslutet.

Proportionalitetsbedömning och slutsats

[REDACTED] framför bl.a. följande. Undantag från ett strikt skydd ska vara precisa och proportionerliga, inte breda och förebyggande i största allmänhet. En central del i prövningen är skadebilden. Bedömningen av behov av licensjakt och proportionalitet måste vila på dokumenterade angrepp av lodjur på tamdjur.

██████████ framför bl.a. följande. Beslutet uppfyller inte det EU-rättsliga kravet på proportionalitet. I beslutet anges inga omständigheter i den andra vågskålen, såsom lodjurens viktiga roll i ekosystemet, att de reglerar rådjursstammen och att många vill uppleva lodjur och motsätter sig jakt. Även lodjur som överlever den stora störningen, med hundträning och jakt med lösspringande jakthundar, kan påverkas negativt i sin fortplantning.

Förvaltningsrättens bedömning

Det överklagade beslutet innebär licensjakt på 8 lodjur, och har en skonsam honkvot. Förvaltningsrätten bedömer att beslutet är proportionerligt utifrån de behov som motiverar undantag från strikt skydd.

Sammanfattningsvis anser förvaltningsrätten att länsstyrelsen har visat att samtliga krav för licensjakt är uppfyllda. Överklagandena ska därför avslås.

HUR MAN ÖVERKLAGAR

Detta avgörande kan överklagas. Information om hur man överklagar finns i bilaga 2 (FR-03).

Målet har avgjorts av rådmannen ██████████

I avgörandet har även nämndemännen ██████████
██████████ deltagit.

██████████ har föredragit målet.

Enligt sändlista

Kungörelsedelgivning

FÖRVALTNINGSRÄTTEN
I LULEÅ
H 3

INKOM: 2026-02-13
MÅLNR: 253-26
AKTBIL: 8

Licensjakt efter lodjur i Kronobergs län 2026

Beslut

Länsstyrelsen i Kronobergs län beslutar om licensjakt efter högst åtta (8) lodjur i Kronobergs län med nedan angivna begränsningar och villkor.

Av dessa åtta lodjur får högst tre (3) honor i reproduktiv ålder fällas. Med honor i reproduktiv ålder avses honor som väger mer än 14 kg.

Länsstyrelsen beslutar att detta beslut ska gälla utan hinder av att beslutet överklagas.

Villkor för beslutet

Jakttid

Jakt får bedrivas från och med den 1 mars 2026 till och med den 31 mars 2026 om inte Länsstyrelsen avlyser jakten innan dess.

Tilldelning och jaktområden

Totalt får högst åtta (8) lodjur fällas inom Kronobergs län. Länsstyrelsen beslutar att fördela tilldelningen enligt följande till de områden som framgår av den till beslutet hörande kartan (bilaga 2):

Jaktområde 1 'Eneryda': En (1) reproduktiv hona och totalt tre (3) lodjur är tilldelade jaktområdet och får ej fällas på övriga jaktområden. Utöver dessa tre lodjur får jakt bedrivas inom jaktområde 1 om den totala tilldelningen i länet på åtta (8) lodjur och tre (3) reproduktiva honor ej fyllts.

Jaktområde 2 'öster om E4': Högst två (2) reproduktiva honor och totalt högst fem (5) lodjur får fällas.

Jaktområde 3 'väster om E4': Tilldelning saknas.

Lodjur får fällas oavsett djurets ålder och kön, dock begränsat antal reproduktiva honor enligt ovan. Ungdjur bör av jaktetiska skäl fällas före föräldradjur.

Avlysning

Länsstyrelsen avlyser jakten i länet som helhet när totalkvoten i länet fällts eller påskjutits eller jakttiden löpt ut.

Länsstyrelsen avlyser jakten inom ett enskilt jaktområde om hondjurskvoten eller totalkvoten för området uppnåtts eller när jakttiden löpt ut.

Påskjutet lodjur, som ej kan anträffas, antas vara reproduktivt hondjur.

Licensjakt får inte bedrivas senare än en timme efter att Länsstyrelsen har avlyst jakten eller efter den tidigare tidpunkt då det har blivit känt för jägaren att jakten är avlyst eller att samtliga tilldelade djur har fällts.

Länsstyrelsen informerar om avlysning via telefonsvarare på rovdjursjouren, **010-223 74 99**, samt på webbsidan (www.lansstyrelsen.se/kronoberg/djur/jakt-och-vilt/licensjakt-lodjur-2026).

Söka efter spår

Länsstyrelsen beslutar att sökning efter lodjursspår samt ringning för att fastställa djurets ungefärliga vistelseplats får ske med hjälp av motordrivet fordon, men endast på allmän eller enskild väg. Den som söker efter spår från motorfordon får inte skjuta, förfölja eller genskjuta lodjur från fordonet.

Den som enbart deltar i sökning efter lodjursspår behöver inte registrera sig i jägarregistret.

Spårning får utföras från och med beslutad jaktstart till och med jaktens slut i syfte att fastställa djurens ungefärliga vistelseplats.

För användning av motorfordon i kombination med viltkamera, se mer under Information.

Rätt att bedriva jakt

Den som har jakträtt i områden som omfattas av detta beslut får bedriva jakt efter lodjur inom området under förutsättning att

jakträtten omfattar jakt efter lodjur. Såtens (det område där jakt vid tillfället ska bedrivas) omfattning ska fastställas och klargöras för jaktdeltagare innan jakten påbörjas.

Obligatorisk anmälan till Jägarregistret

Samtliga som avser att delta i licensjakt efter lodjur ska anmäla sig till Jägarregistret genom ett av nedanstående alternativ:

- Naturvårdsverkets talsvar: 0771-18 34 11 (välj djurart och angepersonnummer),
- Naturvårdsverkets kundtjänst: 010-698 10 00 (ange personnummer),
- Inloggning med Bank-ID på:
<https://jagarregistret.naturvardsverket.se/>

Tillåtna jaktmedel

Jakt med fångstredskap är inte tillåtet. För övrig information om tillåtna jaktmedel, se avsnittet Information.

Hundanvändning

Den som jagar lodjur ska ha ordnat med eftersökshund. En hund särskilt tränad i att spåra upp skadat vilt ska kunna finnas på skottplatsen inom högst två timmar från påskjutningen. Med påskjutning avses i detta beslut: När skott har avlossats mot en lo med avsikt att fälla denna och det inte kan uteslutas att djuret är träffat.

Högst två hundar som söker efter eller förföljer ett och samma lodjur får används samtidigt. Hundarna får inte bytas ut under jakt efter ett och samma lodjur under en och samma dag (se avsnitt 'Information' angående sök och upptag av drev). Hund som söker eller förföljer lodjur ska förses med GPS-pejl som registrerar hur drevet fortskridit.

Information om återstående tilldelning

Den som jagar lodjur ska hålla sig informerad om hur många djur som återstår av tilldelningen i det område där licensjakt bedrivs.

Den som jagar lodjur i Kronoberg är skyldig att minst en gång i timmen avlyssna Länsstyrelsens telefonsvarare för information om återstående tilldelning, på telefonnummer:

010-223 74 99.

Underlätta för besiktningspersonal

Den som jagar ska underlätta för besiktningspersonalen efter det att ett lodjur fällts eller påskjutits, exempelvis genom att undvika att jaktdeltagare trampar sönder spår vid skottplats och fallplats.

Anmälan av fällt eller påskjutet lodjur

Den som fällt eller påskjutit ett lodjur ska anmäla detta till Länsstyrelsen utan dröjsmål och senast inom 30 minuter efter fällt eller påskjutet lodjur.

Anmälan görs till Länsstyrelsens rovdjursjour: **010-223 74 99**

Vid anmälan ska skytten ange följande uppgifter:

- Skyttens, hundförares och eventuell jaktledares namn, adress och telefonnummer.
- när djuret fällts eller påskjutits (datum och klockslag).
- var djuret fällts eller påskjutits (koordinater eller plats som går att återfinna på karta (1:100 000)).
- vilket jaktsätt som använts.

I samband med anmälan om fällt djur informerar Länsstyrelsen om hur det fällda djuret ska hanteras. Länsstyrelsens besiktningsperson kontaktar skytten angående tidpunkt och plats för besiktningen.

Besiktning av fällt lodjur

1. Länsstyrelsens besiktningspersonal ska besikta samtliga fällda lodjur.
2. Skytten ska inom ett dygn från det att lodjuret fällts kunna visa alla delar av djuret för Länsstyrelsen.
3. Om Länsstyrelsen så begär ska skottplats och fallplats omgående uppvisas. Detsamma gäller GPS-logg i de fall där hund deltagit i jakten.
4. Besiktningspersonal tillsammans med skytten märker och fyller i de blanketter för fälld lo som Länsstyrelsen tillhandahåller i samband med besiktningen.

Påskjutet lodjur, eftersök och platsundersökning

Länsstyrelsen påminner om jägarens skyldighet enligt 28 § jaktlagen (1987:259) att om vilt har skadats vid jakt, ska jägaren snarast vidta de åtgärder som behövs för att djuret ska kunna spåras upp och avlivas. Med påskjutning avses i detta beslut när skott har avlossats

mot en lo med avsikt att fälla denna och det inte kan uteslutas att djuret är träffat.

När påskjutning skett gäller följande:

1. När ett lodjur påskjutits, och det inte blir kvar på platsen, får jägaren och/eller jaktlaget endast bedriva jakt som syftar till att fälla det påskjutna djuret, inte något annat lodjur. Jägaren och/eller jaktlaget får återuppta licensjakten på andra lodjur först efter medgivande från Länsstyrelsen.
2. Den som har påskjutit ett lodjur ska ansvara för att skottplatsundersökning genomförs för att ta reda på om djuret är skadat eller inte. Spår på skott- och fallplats får inte förstöras.
3. Eftersök ska, om inte skottplatsundersökningen eller andra omständigheter visar att djuret är oskadat, genomföras fram till dess att:
 - djuret påträffats dött,
 - att djuret påträffats skadat och avlivats, eller
 - att det står klart att djuret inte kan påträffas.
4. Den som har påskjutit ett lodjur ska på begäran uppvisa skottplatsen för Länsstyrelsen.
5. Den som påskjutit ett lodjur ska redovisa till Länsstyrelsen hur skottplatsundersökning och eftersök genomförts samt dokumentera dessa åtgärder på det sätt som Naturvårdsverket anvisar.
6. Om skadeskjutet lodjur inte anträffats ska tillgängligt material såsom, blod, hår eller spillning från det skadade djuret samlas för DNA-analys, enligt besiktningspersonalens instruktioner.

Avräkning av påskjutet lodjur

Länsstyrelsen avgör om det påskjutna lodjuret ska avräknas från kvoten eller ej. Påskjutet lodjur ska avräknas såvida inte skottplatsundersökningen eller andra omständigheter visar att det är uteslutet att djuret skadats eller det på annat sätt vid fältkontroll kan fastställas att djuret inte skadats.

Fällt eller påskjutet djur ska avräknas licenstilldelningen i det län/jaktområde där det först påsköts. Fälls lodjur med stöd av andra beslut eller bestämmelser, eller dödas av andra orsaker, under den tid då licensjakt är tillåten ska de ej avräknas från licenstilldelningen.

Hantering av skinn och kropp från fällt lodjur

Skinns från fällt lodjur tillfaller jakträttshavaren under förutsättning att:

- Länsstyrelsens besiktningspersonal har tagit ett hudprov (smal skinnremsa ca 1x4 cm) från fällt djur. Om djuret är eller kan tänkas vara angripet av skabb ska ytterligare hudprov tas från angripen del eller delar.
- Flådd kropp inklusive huvud överlämnas till Länsstyrelsen enligt överenskommelse med besiktningspersonal.
- Jakten i övrigt har skett i enlighet med jaktlagstiftningen och villkoren i Länsstyrelsens beslut om licensjakt.

Skinnet ska märkas med transponder (mikrochip) av besiktningspersonal vid sidan av flåsnittet vid buk eller bröst. Uppgifter om chipnummer ska anges på särskild blankett som besiktningspersonalen tillhandahåller.

Länsstyrelsen gör bedömningen och beslutar om hur flådd kropp inklusive huvud och hudprov tas om hand och fraktas till SVA. Kroppen ska vara komplett, dvs alla tår (exklusive klor), alla svanskotor, kraniet samt (för hanar) testiklar ska medfölja kroppen.

SVA genomför åldersbestämning av djuret genom analys av en hörntand, varefter jakträttshavaren, alternativt den som jakträttshavaren har överlåtit kraniet till, kan få tillbaka detta mot en avgift. Önskas kraniet tillbaka ska detta särskilt anges på blanketten "Besiktning, provtagning och märkning av fälld lo". Kraniet märks sedan med mikrochip.

Beskrivning av ärendet

Länsstyrelsen har inlett ärendet om licensjakt efter lodjur i Kronoberg 2026 mot bakgrund av följande:

Utbredning, inventeringar och tillväxt

Antalet lodjur i Sverige beräknas genom inventeringar som görs i hela landet utom på Gotland. Inventeringen regleras i förordningen (2009:1263) om förvaltning av björn, varg, järv, lo och kungsörn och i Naturvårdsverkets föreskrifter och allmänna råd (NFS 2007:10) om inventering av björn, varg, järv, lodjur och kungsörn, samt instruktioner och faktablad.

Viltskadecenter har uppdraget att sammanställa och publicera Länsstyrelsernas resultat från rovdjursinventeringarna. Under inventeringssäsongen 2024/2025 återfanns 325 familjegrupper av lodjur i Skandinavien. Detta är en ökning med 29 familjegrupper jämfört med 2023/2024. Av familjegrupperna återfanns 91 i Norge och 234 i Sverige. Baserat på antalet familjegrupper beräknas den svenska delen av populationen omfatta ca 1 367 djur.

Familjegrupperna i Skandinavien motsvarar en population av omkring 1 905 lodjur. I det södra rovdjursförvaltningsområdet i Sverige konstaterades 54 familjegrupper, vilket motsvarar ca 296 djur. Det totala antalet lodjur beräknas genom att antalet familjegrupper multipliceras med en omräkningsfaktor. För det södra rovdjursförvaltningsområdet motsvarar denna 5,48 lodjur per familjegrupp (Tovmo, M. & Zetterberg, A. 2018. Inventering av lodjur 2018. SLU).

Familjegrupper av lodjur utgör endast en del av den totala lodjurspopulationen. Antalet familjegrupper kan variera relativt mycket från år till år utan att antalet vuxna lodjursindivider behöver förändras i samma takt. Lodjursstammens tillväxt i Sverige är enligt tidigare forskningsrapporter främst begränsad av legal jakt i renskötselområdet och av bytestillgången i Mellansverige. Forskarna har även dragit slutsatsen att lodjursstammen inte har bristande genetisk variation och att stammen inte är hotad på nationell nivå. Regeringen bedömer i sin proposition "En hållbar rovdjurspolitik" (prop. 2012/13:191) att lodjuret har en gynnsam bevarandestatus i Sverige.

Nationella målsättningar för lodjursstammens utveckling och bevarandestatus för lodjur

Sveriges nuvarande rovdjurspolitik har sin grund i den av Riksdagen 2001 beslutade propositionen "Sammanhållen rovdjurspolitik" (prop. 2000/01:57). Det övergripande mål som godkändes var att Sverige skulle ta ansvar för att björn, varg, järv, lodjur och kungsörn skulle finnas i ett så stort antal att de långsiktigt fanns kvar i den svenska faunan och att arterna kunde sprida sig till sina naturliga utbredningsområden.

Den 10 december 2013 beslutade riksdagen (riksdagens protokoll 2013/14:43) om regeringens proposition "En hållbar rovdjurspolitik" (prop. 2012/13:191), där det bland annat föreslås att det övergripande och långsiktiga målet för rovdjurspolitiken ska vara att varg, björn, järv, lodjur och kungsörn i Sverige ska uppnå och bibehålla en

gynnsam bevarandestatus. Samtidigt ska tamdjurshållning inte påtagligt försvåras och socioekonomisk hänsyn ska tas.

Riksdagen beslutade också i enlighet med regeringens proposition om referensnivåer för stammarnas storlek och för utbredningen av rovdjursarterna i Sverige. Angående lodjur hade regeringen föreslagit att referensvärdet för en gynnsam bevarandestatus när det gäller populationen i Sverige ska vara 700–1000 individer och att referensvärdet för en gynnsam bevarandestatus när det gäller utbredningsområdet i Sverige ska gälla hela Sverige förutom Gotlands län. Mot bakgrund av att referensvärdena för populationsstorlek och utbredningsområde är uppnådda, bedömde regeringen att lodjuret har en gynnsam bevarandestatus i Sverige.

Naturvårdsverket tog under 2025 ställning till referensvärdet för lodjur inom ramen för rapporteringen enligt Artikel 17 i Art- och habitatdirektivet. När det gäller lodjur rapporterade Naturvårdsverket att referensvärdet för populationsstorleken hos lodjur är 870 individer i Sverige. Naturvårdsverket bedömde att livsmiljön för lodjuren har bra kvalitet, att framtidsutsikterna är goda och att bevarandestatusen är gynnsam.

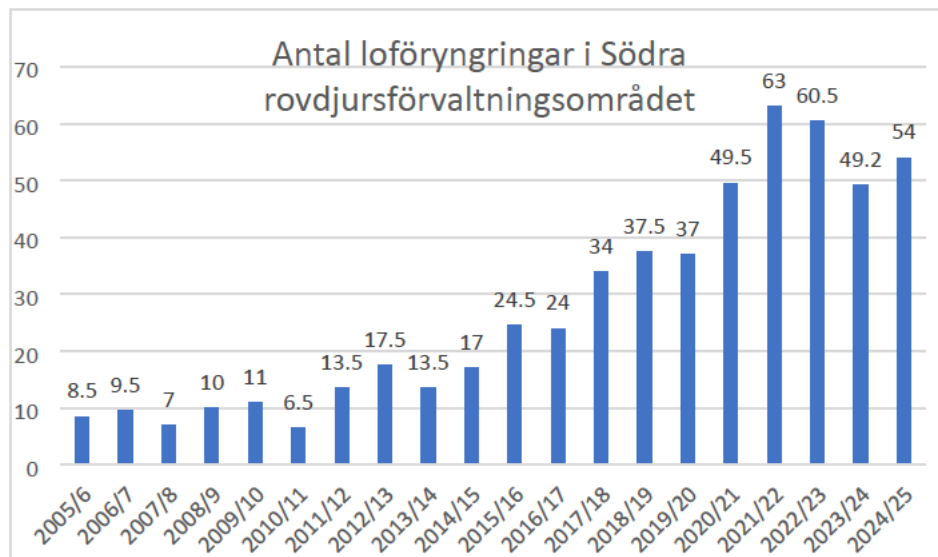
Lodjur i södra rovdjursförvaltningsområdet

Lodjursstammen, mätt i antal inventerade familjegrupper, varierar mellan åren i det södra rovdjursförvaltningsområdet även om en ökning av lodjursstammen kan ses över tid.

Licensjakt efter lodjur har bedrivits de senaste åren i syfte att stabilisera lodjurspopulationen till respektive läns beslutade förvaltningsmål.

Enligt Viltskadecenters rapport Inventering av lodjur 2025 konstaterades 54 familjegrupper av lodjur i det södra rovdjursförvaltningsområdet under inventeringssäsongen 2024/2025. Det bekräftades samma säsong finnas 83,5 familjegrupper i norra och 96,5 i det mellersta rovdjursförvaltningsområdet.

Del av familjegrupp uppstår när en familjegrupp rör sig över länsgränser och därmed delas mellan olika län. Miniminivån för det södra rovdjursförvaltningsområdet är 35 föryngringar (familjegrupper) per år (NV-02105-23). Det motsvarar ca 191 lodjur.

Figur 1: Antal föröryngringar (familjegrunder) i södra rovdjursförvaltningsområdet som kunnat kvalitetssäkras vid inventeringar sedan 2005.

Lodjursstammens storlek, utbredning och utveckling i länet

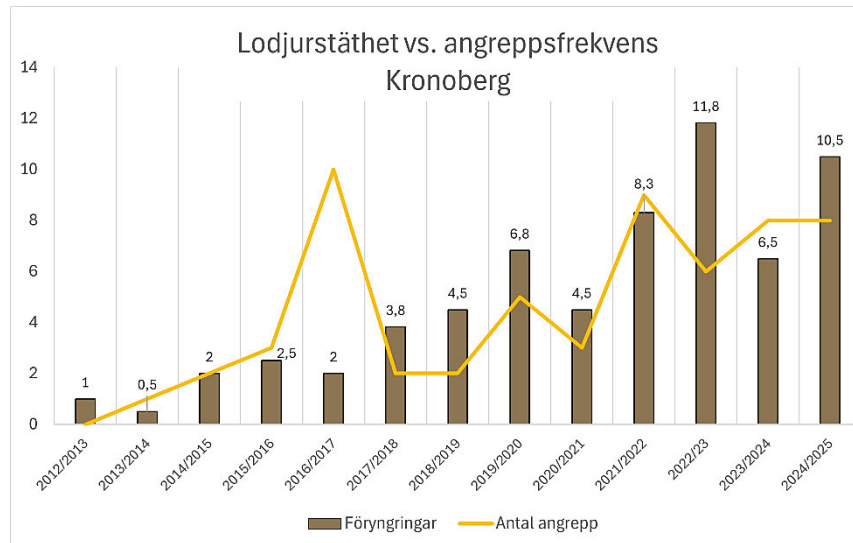
Den senaste inventeringen, 2024/2025, visar att det slutgiltiga inventeringsresultatet för Kronobergs län är 10,5 familjegrunder. Länet påverkas av 14 familjegrunder men föröryngringar som överlappar en länsgräns delas med grannlänet. Familjegrunder kan grovt omräknas till antal individer och det senaste inventeringsresultatet motsvarar en population på minst 58 lodjur. Den fastställda miniminivån för lodjur i Kronobergs län är 6 familjegrunder, vilket motsvarar 33 lodjur (NV-02105-23).

Lodjurspopulationen i Kronobergs län visar en ökande trend. Enligt den senaste inventeringen förekommer lodjurspopulationen i stora delar av länet, se figur 2 och 3.

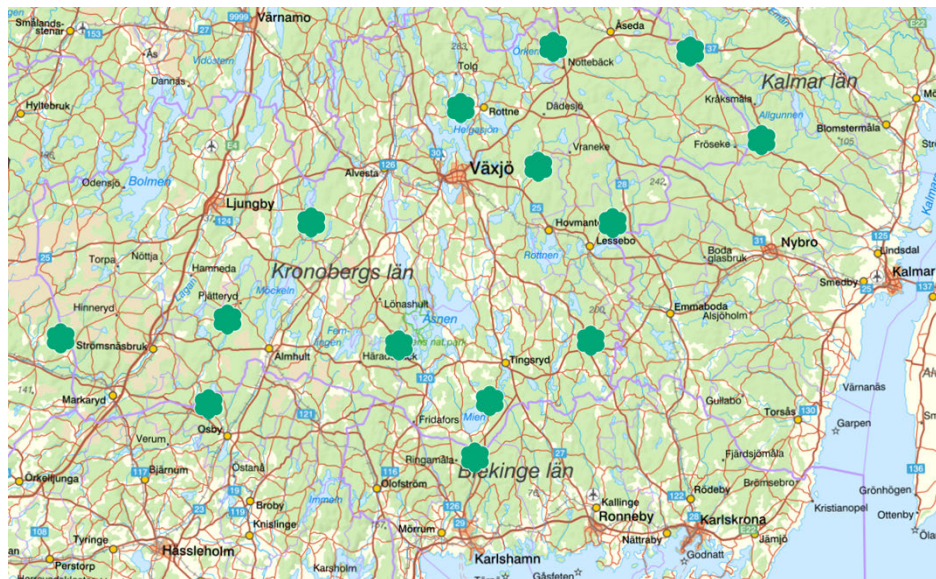
Målet med förvaltningen är att stabilisera populationen runt förvaltningsmålet som fastställts till 10 föröryngringar i Kronobergs län (diarienummer 5685-2025-2) och vid behov lokalisera jakten till områden där uppkomna viltskador motiverar det.

Under 2025 har lantbrukare i länet vid fem olika tillfällen haft viltskador orsakade av lodjur inom ett begränsat område (jaktområde 1). Ett ovanligt stort antal får har skadats och dödats med avsevärda kostnader och besvär för en av länets viktigaste fårgårdar. Länsstyrelsen har beviljat skydds jakt på lodjur i området men man har ej lyckats fälla något lodjur under dessa beslut. Vid den

senaste skyddsjaktansökan avslogs begäran då skyddsjakt ej bedömdes tillämpligt då fåren stallats in för vintern.

Figur 2: Antal föryngringar (familjegrupper) och viltskadehändelser i Kronobergs län som kunnat kvalitetssäkras vid inventering och besiktning sedan 2012.

Figur 3: Lodjursföryngringarnas (familjegrupper) spridning i Kronobergs län enligt inventeringsresultat 2024/25.

Motivering till beslutet

Licensjakt innebär ett undantagsbeslut om jakt på ett strikt skyddat rovdjur, därför är möjligheten att medge licensjakt på lo starkt begränsad. Förutsättningarna för att tillåta licensjakt efter lodjur är att det inte finns någon annan lämplig lösning och att jakten inte försvårar upprätthållandet av en gynnsam bevarandestatus hos artens bestånd i dess naturliga utbredningsområde. Jakten måste

dessutom vara lämplig med hänsyn till stammarnas storlek och sammansättning samt ske selektivt och under strängt kontrollerade förhållanden.

Licensjaktens främsta syfte är att reglera populationsstorleken så att den är i linje med Kronobergs förvaltningsmål samtidigt som de övergripande nationella och regionala målen för lodjursstammens utveckling beaktas.

En licensjakt som håller lodjurspopulation nära förvaltningsmålet ger förutsättningar för en fortsatt hållbar och förutsägbar lodjursförvaltning, förbättrade möjligheter för samexistens samtidigt som man upprätthåller lodjursstammens gynnsamma bevarandestatus. Syftet är i enlighet med Riksdagens beslut den 10 december 2013 att anta propositionen "En hållbar rovdjurspolitik". Enligt propositionen är det mycket viktigt att de människor som påverkas av stora rovdjur ges möjlighet att finna en delaktighet i förvaltningen.

Licensjakt kan, tillsammans med andra åtgärder såsom bidrag och ersättningar för skador samt samråd och information, bidra till att minska konflikter mellan människa och rovdjur. Helheten är alltigenom beroende av att rovdjursförvaltningen är tydlig, förutsägbar, legitim, transparent och såväl regionalt som nationellt anpassad. Förtroendet för förvaltningen är därför enligt Länsstyrelsens bedömning en nyckelfaktor för lodjurets gynnsamma bevarandestatus.

Kronobergs läns regionala förvaltning av lodjur syftar till att skapa och bygga ett långsiktigt förtroende för rovdjursförvaltningen och ta vara på de olika intressen som finns i länet. Länsstyrelsen syftar med licensjakten till att förvalta lodjurspopulationen i länet så att den är stabil nära Kronobergs läns beslutade förvaltningsmål. Samtidigt syftar jakten med hjälp av lokal licenstilldelning till att minska risken för fortsatta angrepp i de områden där beslut om skyddsjakt ej lyckats hantera upprepade lodjursangrepp under året.

Licensjakt enligt detta beslut bedöms resultera i att lodjurspopulationen efter jakt, med god marginal, kommer ligga över länets miniminivå på sex föryngringar. Jaktvillkoren innebär att jakten kommer ske selektivt och strikt kontrollerat och ej innebära någon påtaglig risk för att miniminivån för länet och för södra rovdjursförvaltningsområdet underskrids. Vid beslut om licensjaktens omfattning har hänsyn tagits till övriga län inom Södra rovdjursförvaltningsområdets miniminivåer.

Socioekonomiska konsekvenser

Socioekonomiska aspekter i rovdjursförvaltningen utgår från rovdjurens sociala och ekonomiska påverkan på förutsättningar för människors verksamhet och vardag. Rovdjursförekomst kan medföra socioekonomiska nyttor i form av exempelvis rovdjursturism, rovdjursjakt och rovdjurens ekologiska roll som toppredatorer. Det kan också medföra negativa konsekvenser på människors upplevda trygghet, tamdjurshållning, löshundsjakt och andra näringar.

Skador på tamdjur i länet som orsakas av lodjur varierar från år till år. Skador orsakade av lodjur kan leda till kostnader för samhället; dels i samband med skyddsjakt, dels genom ersättning till enskilda tamdjursägare för direkta och indirekta skador på tamdjur. Uppkomna skador kan även leda till minskad acceptans för arten, ökad oro och psykisk stress, vilket kan resultera i en ökad motsättning mellan den beslutade förvaltningen och ortsbefolkningen som följd.

I länets beslut om förvaltningsnivå tas ansvar för såväl lodjurets långsiktiga överlevnad i länet och Södra rovdjursförvaltningsområdet, samt artens samexistens med människorna i länet. Länsstyrelsen har genom sin förvaltning ambitionen att bibehålla en fortsatt hög acceptans för lodjur och det är därför viktigt att förvaltningsmålet verkställs.

Annan lämplig lösning

Länsstyrelsen arbetar med andra möjliga åtgärder så som ersättningar vid skador, bidrag till förebyggande insatser, skyddsjakt, samråd och information som bidrar till att minska konflikter mellan människa och lodjur.

Förutsättningar för att skydda tamdjursbesättningar från lodjursangrepp är dock begränsad. Rovdjursavvisande stängsel försvårar för lodjur att ta sig in till djuren, men förhindrar inte angrepp helt. Stängsel har därför endast begränsad effekt som skydd mot angrepp av lodjur. Ljud- och ljusskrämmor är svåra att utvärdera, och är endast lämpliga för mindre fållor och under en begränsad tid. Boskapsvaktande hundar kan vara en verksam förebyggande åtgärd mot angrepp, men det är tveksamt att kostnaden är ekonomiskt försvarbar i förhållande till nyttan. I nuläget finns inga besättningar som vaktas på detta sätt i länet med Länsstyrelsens tillstånd.

För att uppnå syftet med att stabilisera populationen vid förvaltningsmålet anser Länsstyrelsen att ingen annan lämplig lösning än licensjakt finns.

Gynnsam bevarandestatus

Den svenska lodjursstammen bedöms omfatta cirka 1 367 lodjur och lodjuret som art har en gynnsam bevarandestatus i Sverige. I det Södra rovdjursförvaltningsområdet fanns det efter inventeringen 2024/25 totalt 54 familjegrupper vilket motsvarar cirka 296 lodjur, beräknat utifrån antalet familjegrupper multiplicerat med omräkningsfaktorn 5,48.

Det uttag av lodjur som vid licensjakt, i de avgränsade jaktområdena, sammanlagt planeras fällas i rovdjursförvaltningsområdet bedöms inte påverka lodjursstammens regionala och nationella gynnsamma bevarandestatus negativt. Naturvårdsverket har fattat beslut om miniminivåer för lodjur. För Kronoberg läns del är miniminivån 6 familjegrupper, vilket motsvarar cirka 33 lodjur (enligt samma princip som ovan).

I Kronobergs län fanns det utifrån det senaste inventeringsresultatet 10,5 familjegrupper, vilket motsvarar minst 58 lodjur. Familjegrupperna är spridda i länet (se figur 3). Länsstyrelsen bedömer att ett uttag av åtta lodjur, med en begränsning av att högst tre produktiva honor får fällas, innebär att det finns en god marginal till länets miniminivå. Vidare bedöms uttaget ej riskera att underskrida Södra rovdjursförvaltningsområdet miniminivå om 35 familjegrupper (191 individer) eller det nationella referensvärdet om 870 individer.

Samverkan mellan länsstyrelserna

I enlighet med propositionen "En hållbar rovdjurspolitik" (Prop. 2012/13:191) har länen inom det Södra rovdjursförvaltningsområdet samverkat i frågor gällande förvaltning av rovdjur. Beslut om licensjakt för respektive län har grundats på Naturvårdsverkets beslut om miniminivåer för lodjur (NV-02105-23), Naturvårdsverkets beslut om delegering av rätten att fatta beslut om licensjakt (NV-03752-24), respektive läns förvaltningsplaner, samt gällande författningar.

Länsstyrelserna i det Södra rovdjursförvaltningsområdet har samrätt förutsättningarna för, och målsättningarna med, licensjakt efter lodjur. Samråden har även gällt utformning av beslut och det

praktiska genomförandet av licensjakten. Rapporten "Beskattningsmodell för lodjur Prognoser för lodjurspopulationen 2027 vid olika beskattningsnivåer under 2026" av Henrik Andréén (SLU) har utgjort ett underlag vid beslut om antal djur som kan jagas vid licensjakten 2026 inom det Södra rovdjursförvaltningsområdet. Det antal djur som licensjakten omfattar i de aktuella länen innebär en mycket liten risk att understiga miniminivån för förvaltningsområdet (<1%). Hänsyn har tagits till de län i det Södra rovdjursförvaltningsområdet som endast med liten marginal överstiger länets miniminivå eller i vissa fall understiger denna. Samråd har även skett mellan Södra och Mellersta rovdjursförvaltningsområdena enligt § 3 Naturvårdsverkets föreskrifter om förvaltning av stora rovdjur (NFS 2022:4).

Licensjaktens omfattning i Kronobergs län

Länet har en beslutad miniminivå på sex (6) lodjursföryngringar samt ett beslutat förvaltningsmål på 10 lodjursföryngringar. Det senaste fastställda inventeringsresultatet från 2024/2025 visar att länet har 10,5 familjegrupper, (Beståndstatus för stora rovdjur i Skandinavien 2025, Rovdata och Viltskadecenter, SLU Rapport nr. 2-2025).

Enligt inventeringsresultatet förekommer lodjurspopulationen i stora delar av länet. Dokumentationen består av material från Länsstyrelsens inventeringskameror, allmänhetens åtelkameror, samt från snöspårningar där allmänheten ofta bidragit till viktigt underlag genom rapporter om lodjursobservationer. Länsstyrelsen bedömer att jakten inte har någon negativ inverkan på upprätthållandet av gynnsam bevarandestatus av arten. Länsstyrelsen har utgått från en försiktighetsprincip som både tillåter eventuell skyddsjakt efter problematiska individer samt medger ett utrymme för oförutsedda händelser som kan påverka länets lodjurspopulation. Jakten är viktig för att minska konflikterna mellan människa och lodjur och därmed långsiktigt främja upprätthållandet av gynnsam bevarandestatus.

Licenstagningen till de beslutade jaktområdena är fördelade för att rikta jakten utefter lodjursförekomst baserat på förekomst av frivillig rapportering (i skandobs.se och via privata viltkameror), inventeringsresultat och skadeförekomst. I jaktområdet väster om E4 har lodjurspopulationens nivå och utbredning ej kunnat säkerställas. Länsstyrelsen bedömer därför att det i dagsläget inte finns förutsättningar för att besluta om licensjakt i området.

För att säkerställa att jakten inte påverkar populationen i länet oavsiktligt kraftigt begränsas antalet fertila honor som totalt får fällas till maximalt tre. För att försöka hantera lokala problem med upprepade lodjursangrepp fördelas en fertil hona och två ytterligare djur till jaktområde 1 där upprepade kostsamma skador uppstått under 2025.

Sammanfattning

Länsstyrelsen bedömer att licensjakt efter lodjur kan medges med åtta lodjur varav högst tre reproduktiva honor. Det finns inte någon annan lämplig lösning för att reglera lodjursstammen och samtidigt sträva mot länets beslutade förvaltningsmål.

Licensjakten skapar förutsättningar för en fortsatt hållbar och förutsägbar lodjursförvaltning, som förbättrar möjligheten för samexistens och på det sättet upprätthåller lodjursstammens gynnsamma bevarandestatus. Aktuell beskattning är av begränsad omfattning och lämplig utifrån såväl målsättningen med jakten som stammens storlek. Risken att beskattningen bidrar till att antalet föryngringar sjunker under miniminivån regionalt eller nationellt är mycket liten och därmed bedöms den regionala bevarandestatusen kunna förbli gynnsam.

Genom de villkor som ställs upp i detta beslut sker jakten under strängt kontrollerade former och tillåter lodjursstammen i Södra rovdjursförvaltningsområdet såväl som i Kronobergs län att med fortsatt god marginal förbli en livskraftig population med gynnsam bevarandestatus i artens naturliga utbredningsområde.

Länsstyrelsen beslutar därför om licensjakt efter lodjur i enlighet med de villkor som framgår av detta beslut.

Bestämmelser som beslutet grundas på

Enligt 3 § jaktlagen (1987:259) är viltet är fredat och får jagas endast om det följer av denna lag eller av föreskrifter eller beslut som har meddelats med stöd av lagen. När viltet är fredat, gäller fredningen också dess och bon.

Av 9 b § jaktförordningen (1987:905) framgår bland annat att beslutet får förses med villkor för att undvika skador eller olägenheter av betydelse för den berörda artens bestånd, och den kontroll som kommer att ske.

I 23 c § jaktförordningen anges att förutsättningen för att licensjakt efter björn, varg, järv och lo ska kunna tillåtas är att det inte finns någon annan lämplig lösning och att jakten inte försvårar upprätthållandet av en gynnsam bevarandestatus hos artens bestånd i dess naturliga utbredningsområde. Jakten måste dessutom vara lämplig med hänsyn till stammarnas storlek och sammansättning samt ske selektivt och under strängt kontrollerade förhållanden.

Av 23 d § jaktförordningen följer att om det finns förutsättningar enligt 23 c § och något annat inte följer av 24 a §, får Naturvårdsverket besluta om licensjakt efter björn, varg, järv och lo. Ett beslut om jakt enligt första stycket får utformas och förenas med villkor som är ändamålsenliga med hänsyn till de olägenheter som förekomsten av täta rovdjurspopulationer orsakar.

Enligt 24 a § andra stycket jaktförordningen får Naturvårdsverket överlämna att besluta om licensjakt efter lodjur till länsstyrelserna i ett rovdjursförvaltningsområde.

Enligt 24 d § andra stycket jaktförordningen får den beslutande myndigheten i ett beslut om jakt enligt 23 b eller 23 d § bestämma hur man ska förfara med ett dödat djur.

I 59 § jaktförordningen anges att Länsstyrelsen får förordna att beslut enligt denna förordning skall gälla utan hinder av att det har överklagats.

Enligt beslut (NV-03752-24) delegerar Naturvårdsverket rätten att fatta beslut om licensjakt efter lodjur till samtliga länsstyrelser utom Länsstyrelsen i Gotlands län. Delegeringen gäller till och med den 15 april 2026.

Vid beslut om licensjakt efter lodjur gäller Naturvårdsverkets föreskrifter om förvaltning av stora rovdjur (NFS 2022:4). I 6 kap. 8 § framgår att det i länsstyrelsens beslut om licensjakt ska framgå vilka uppgifter som ska återrapporeras till länsstyrelsen och hur de ska återrapporeras.

Bestämmelserna i jaktförordningen ska tolkas mot bakgrund av motsvarande bestämmelser i Rådets direktiv 92/43/EEG av den 21 maj 1992 om bevarande av livsmiljöer samt vilda djur och växter (art- och habitatdirektivet).

Enligt artikel 12.1 a i art- och habitatdirektivet ska medlemsstaterna vidta nödvändiga åtgärder för införande av ett strikt skyddssystem i

det naturliga utbredningsområdet för de djurarter som finns förtecknade i bilaga 4 a, med förbud mot att avsiktligt fånga eller döda exemplar av dessa arter i naturen, oavsett hur detta görs. Lodjur återfinns i bilaga 4 a såsom en djurart av gemenskapsintresse som kräver noggrant skydd.

Av artikel 16.1 e i art- och habitatdirektivet följer att förutsatt att det inte finns någon annan lämplig lösning och att undantaget inte försvårar upprätthållandet av en gynnsam bevarandestatus hos bestånden av de berörda arterna i deras naturliga utbredningsområde får en medlemsstat göra undantag från bestämmelserna i artikel 12 för att under strängt kontrollerade förhållanden selektivt och i begränsad omfattning tillåta insamling och förvaring av vissa exemplar av de arter som finns förtecknade i bilaga 4 i en begränsad mängd som fastställs av de behöriga nationella myndigheterna.

Riktlinjer för förvaltningen av stora rovdjur

Large Carnivore Initiative for Europe (LCIE) har på EU-kommissionens uppdrag tagit fram riktlinjer för förvaltning av stora rovdjur på populationsnivå. Riktlinjerna antogs av EU-kommissionen sommaren 2008 och kan enligt kommissionens bedömning ligga till grund för inriktningen av rovdjursförvaltningen inom EU. I riktlinjerna anges bland annat följande om möjligheterna till jakt:

”Från bevarandesynpunkt finns ingen principiell orsak till att populationerna av stora rovdjur ej kan tolerera vissa nivåer av jaktliga förvaltningsåtgärder eller att förvaltas under samma förutsättningar som jaktbart klövvilt eller jaktbara fågelarter. Detta förutsatt att jakten är väl hanterad, vilket i detta fall innebär effektiv inventering av populationsstorlek, fastställande av lämplig tilldelning och jaktperioder, samt noggrann åttlydnad av dessa regler. En väl organiserad jakt kan potentiellt sett vara uthållig. Artikel 16 ger i sammandrag en möjlighet att tillåta jakt, och kvarhållande av traditionella jaktmetoder.”

Information

Lodjur får enligt 9 § jaktförordningen jagas från och med en timme före solens uppgång till och med en timme efter solens nedgång. Timmen efter solens nedgång får jakten endast bedrivas som vaktjakt eller smygjakt.

För användning av viltkamera och motorfordon, se mer på Naturvårdsverkets hemsida: www.naturvardsverket.se/vagledning-och-stod/jakt-och-vilt/viltkamera/

I Naturvårdsverkets föreskrifter om vapen och ammunition för jakt (NFS 2023:8) framgår vilka vapen som är tillåtna vid jakt efter lodjur. Endast kulgevär lägst klass 2 och hagel kaliber 12, 16 eller 20 får användas. Jakt med fångstredskap är inte tillåtet.

Enligt 2 § jaktlagen innebär att söka efter, spåra eller förfölja lodjur med syfte att döda det, jakt. Att avsöka ett område med hund, i syfte att lokalisera lodjur för jakt, innebär därmed att hundarna ej får bytas ut, under samma jaktdag, i påföljande drev när lodjur väl lokaliserats.

Länsstyrelsen påminner om att jakten ska bedrivas med en god jaktetik enligt 27 § jaktlagen och att all hundanvändning ska präglas av detta. Hänsyn ska också tas till jakthundens välbefinnande enligt 2 kap. 9 § djurskyddslagen (2018:1192) som säger att djur inte får överansträngas. Jakt med drivande hund får enligt 32 § jaktlagen inte ske på ett område som är så beskaffat att det kan förutses att drevet huvudsakligen kommer att gå fram över annans jaktområde.

Jakt som inte bedrivs i enlighet med detta beslut eller andra bestämmelser som meddelats med stöd av jaktlagen sker i strid med fredningsbestämmelserna i 3 § jaktlagen. Straffbestämmelser för jaktbrott och grovt jaktbrott finns i 43-44 §§ jaktlagen.

Kommersiella aktiviteter som annonsering, köp, byte, försäljning eller förevisning av lodjur, lodjursskinn eller andra delar av lodjur, är förbjudna enligt artikel 8.1 i rådets förordning (EG) 338/97 av den 9 december 1996 om skyddet av arter av vilda djur och växter genom kontroll av handeln med dem. För lodjur skjutna i enlighet med detta beslut, kan Jordbruksverket efter ansökan meddela undantag från detta förbud.

Ytterligare information finns på Jordbruksverkets webbsida:

<https://jordbruksverket.se/>

Besiktningsprotokoll för registrering av fällt/påskjutet lodjur, besiktning, provtagning och märkning av fällt lodjur samt för platsundersökning och eftersök finns att hämta på SVA:s webbsida:

www.sva.se/djurhaelsa/djurslag-a-oe/vilda-djur/rovdjur/blanketter-foer-registrering-och-besiktning-av-doeda-rovdjur/.

Kontaktuppgifter

Välkommen att kontakta Länsstyrelsen för frågor på telefon 010-223 70 00 eller via e-post kronoberg@lansstyrelsen.se. Ange ärendets diarienummer 22-2026 i ämnesraden för e-post.

Ni kan överklaga beslutet

Se information nedan hur ni kan överklaga beslutet.

Upplysning om kungörelsedelgivning

Länsstyrelsen beslutar att detta beslut ska delges genom kungörelse. Kungörelseannons införs i Post- och Inrikes Tidningar, Smålandsposten och Smålänningen. Beslutet hålls tillgängligt hos Länsstyrelsen i Kronobergs län, Kungsgatan 8 i Växjö.

Delgivning anses ha skett när två veckor förflutit från datum för detta beslut, under förutsättning att kungörelsen inom tio dagar införts i tidning enligt ovan.

Parter som företräder det allmänna ska ha kommit in med sitt överklagande inom tre veckor från den dag då beslutet meddelades.

De som medverkat i beslutet

Beslutet har fattats av avdelningschef Maria Levin med vilt- och rovdjurssamordnare Magnus Lundmark som föredragande. I den slutliga handläggningen har också enhetschef Maria Unell och länsjurist Saramaria Johansson medverkat.

Bilagor

1. Karta över jaktområden för licensjakten i Kronoberg

Sändlista

- Naturvårdsverket
- Kronobergs läns viltförvaltningsdelegation
- Länsstyrelserna i Södra rovdjursförvaltningsområdet
- Jordbruksverket
- Polismyndigheten region syd
- Skogsstyrelsen
- Alvesta kommun
- Ljungby kommun
- Växjö kommun
- Älmhults kommun
- Uppvidinge kommun
- Sveriges veterinärmedicinska anstalt
- Viltskadecenter
- Skogsstyrelsen
- Svenska jägareförbundet
- Jägarnas Riksförbund
- Naturskyddsföreningen
- Rovdjursföreningen
- Älgskötselområden i Kronoberg

Ni kan överklaga beslutet hos förvaltningsrätten

Om ni inte är nöjda med Länsstyrelsens beslut, kan ni skriftligen överklaga beslutet hos förvaltningsrätten.

Så här överklagar ni beslutet

Länsstyrelsen måste pröva att överklagandet har kommit in i rätt tid, innan det skickas vidare tillsammans med handlingarna i ärendet. Därför ska ni lämna eller skicka er skriftliga överklagan till Länsstyrelsen i Kronobergs län antingen via e-post; kronoberg@lansstyrelsen.se, eller med post; Länsstyrelsen i Kronobergs län, 351 86 Växjö.

Tiden för överklagande

Ert överklagande måste ha kommit in till Länsstyrelsen senast den 19 februari 2026. Om det kommer in senare kan överklagandet inte prövas. I ert överklagande kan ni be att få ytterligare tid till att utveckla era synpunkter och skälen till att ni överklagar. Sedan är det förvaltningsrätten som beslutar om tiden kan förlängas.

Parter som företräder det allmänna ska ha kommit in med sitt överklagande **inom tre veckor** från den dag då beslutet meddelades.

Ert överklagande ska innehålla

- Vilket beslut som ni överklagar, beslutets datum och diarienummer.
- Hur ni vill att beslutet ska ändras.
- Varför ni anser att Länsstyrelsens beslut är felaktigt.

Skriv också följande uppgifter, om ni inte tidigare lämnat dem:

- Person- eller organisationsnummer.
- Telefonnummer där ni kan nå dagtid (med undantag för nummer som avser ett hemligt mobilabonnemang som behöver uppges endast om rätten begär det).
- E-postadress.
- Annat som har betydelse för att domstolen ska kunna nå er.

Om ni har handlingar som ni anser stödjer ert överklagande bifogar ni kopior på dessa. Kontakta Länsstyrelsen i förväg om ni behöver bifoga filer som är större än 25 MB via e-post.

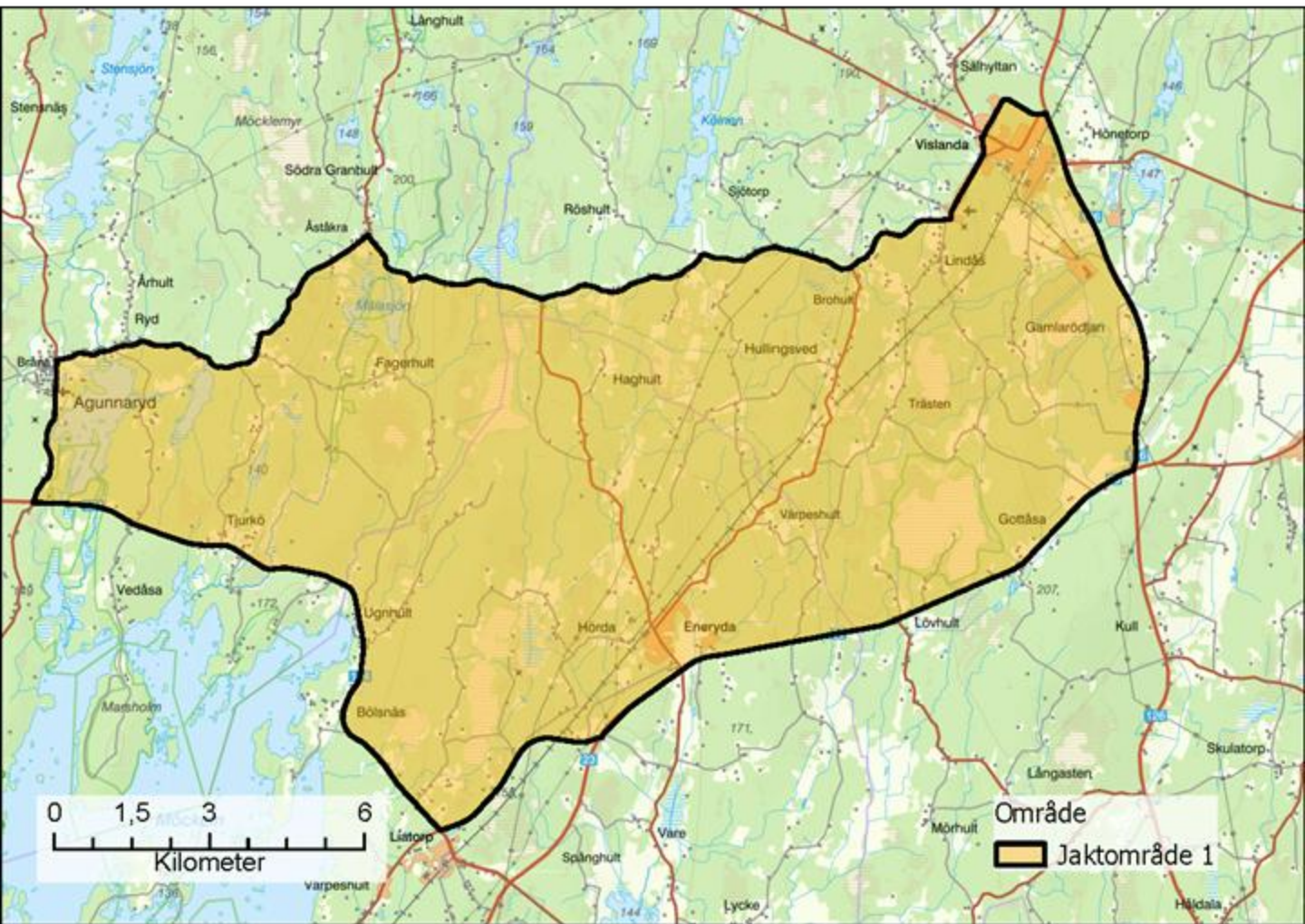
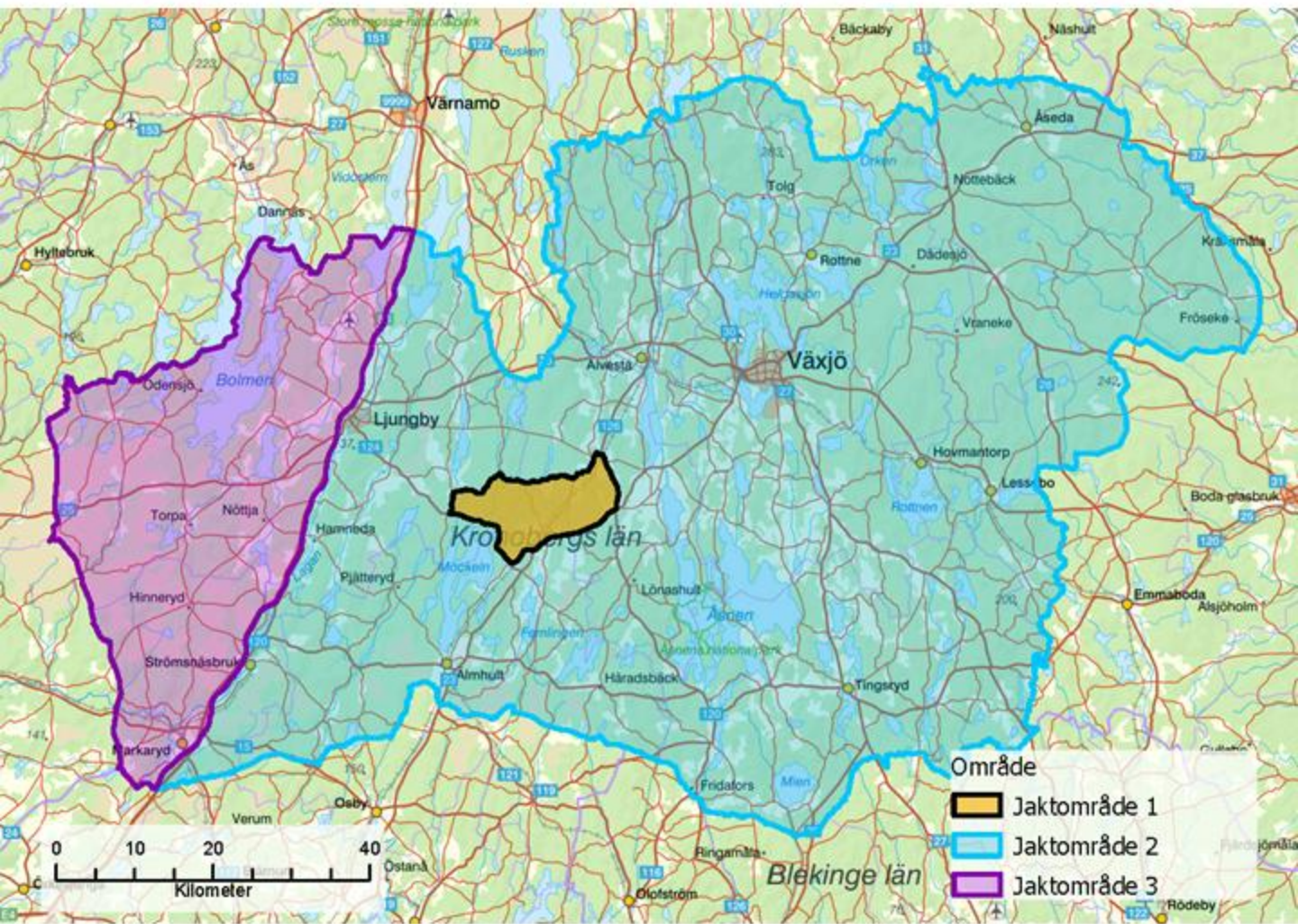
Ombud

Om ni anlitar ett ombud som sköter överklagandet åt er ska ombudet uppge sitt namn, adress och telefonnummer. Ombudet bör också bifoga en fullmakt.

Behöver ni veta mer?

Har ni ytterligare frågor kan ni kontakta Länsstyrelsen via e-post, kronoberg@lansstyrelsen.se, eller via växeltelefonnummer 010-223 70 00. Ange diarienummer 22-2026.

Bilaga 2

Bilaga 2: Licensjaktområde 1, 2 och 3 i Kronoberg.

Hur man överklagar

FR-03

Vill du att beslutet ska ändras i någon del kan du överklaga. Här får du veta hur det går till.

Överklaga skriftligt inom 3 veckor

Tiden räknas oftast från den dag som du fick del av det skriftliga beslutet. I vissa fall räknas tiden i stället från beslutets datum. Det gäller om beslutet avkunnades vid en muntlig förhandling, eller om rätten vid förhandlingen gav besked om datum för beslutet.

För en part som företräder det allmänna (till exempel myndigheter) räknas tiden alltid från den dag domstolen meddelade beslutet.

Observera att överklagandet måste ha kommit in till domstolen när tiden går ut.

Vilken dag går tiden ut?

Sista dagen för överklagande är samma veckodag som tiden börjar räknas. Om du exempelvis fick del av beslutet måndagen den 2 mars går tiden ut måndagen den 23 mars.

Om sista dagen infaller på en lördag, söndag eller helgdag, midsommarafton, julafton eller nyårs-afton, räcker det att överklagandet kommer in nästa vardag.

Så här gör du

1. Skriv förvaltningsrättens namn och målnummer.
2. Förklara varför du tycker att beslutet ska ändras. Tala om vilken ändring du vill ha och varför du tycker att kammarrätten ska

ta upp ditt överklagande (läs mer om prövningstillstånd längre ner).

3. Tala om vilka bevis du vill hänvisa till. Förklara vad du vill visa med varje bevis. Skicka med skriftliga bevis som inte redan finns i målet.
4. Lämna namn och personnummer eller organisationsnummer.

Lämna aktuella och fullständiga uppgifter om var domstolen kan nå dig: postadresser, e-postadresser och telefonnummer.

Om du har ett ombud, lämna också ombudets kontaktuppgifter.
5. Skicka eller lämna in överklagandet till förvaltningsrätten. Du hittar adressen i beslutet.

Vad händer sedan?

Förvaltningsrätten kontrollerar att överklagandet kommit in i rätt tid. Har det kommit in för sent avvisar domstolen överklagandet. Det innebär att beslutet gäller.

Om överklagandet kommit in i tid, skickar förvaltningsrätten överklagandet och alla handlingar i målet vidare till kammarrätten.

Har du tidigare fått brev genom förenklad delgivning kan även kammarrätten skicka brev på detta sätt.

Prövningstillstånd i kammarrätten

När överklagandet kommer in till kammarrätten tar domstolen först ställning till om målet ska tas upp till prövning.

Kammarrätten ger prövningstillstånd i fyra olika fall.

- Domstolen bedömer att det finns anledning att tvivla på att förvaltningsrätten dömt rätt.
- Domstolen anser att det inte går att bedöma om förvaltningsrätten dömt rätt utan att ta upp målet.
- Domstolen behöver ta upp målet för att ge andra domstolar vägledning i rättstillämpningen.
- Domstolen bedömer att det finns synnerliga skäl att ta upp målet av någon annan anledning.

Om du *inte* får prövningstillstånd gäller det överklagade beslutet. Därför är det viktigt att i överklagandet ta med allt du vill föra fram.

Vill du veta mer?

Ta kontakt med förvaltningsrätten om du har frågor. Adress och telefonnummer hittar du på första sidan i beslutet.

Mer information finns på www.domstol.se.